

**នៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង
អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា**

ព័ត៌មានពិស្តារអំពីការដាក់ឯកសារ

សំណុំរឿងលេខ: ០០២/១៩-០៩-២០០៧-អ.វ.ត.ក/អ.ជ.ស.ដ
ភាគីដាក់ឯកសារ: សហមេធាវីរបស់លោក នួន ជា
ដាក់ជូន: អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង
ភាសាដើម: អង់គ្លេស
កាលបរិច្ឆេទឯកសារ: ថ្ងៃទី ១៧ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១៣



ចំណាត់ថ្នាក់ឯកសារ

ចំណាត់ថ្នាក់ឯកសារ ស្ទើរឡើងដោយភាគីដាក់ឯកសារ: សាធារណៈ
ចំណាត់ថ្នាក់ឯកសារដោយអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង: សាធារណៈ/Public
ចំណាត់ថ្នាក់ប្រភេទឯកសារ
ពិនិត្យឡើងវិញចំពោះឯកសារចំណាត់ថ្នាក់បណ្តោះអាសន្ន:
ឈ្មោះមន្ត្រីកត់ត្រា:
ហត្ថលេខា:

សំណើបន្ទាន់ស្នើសុំកោះហៅសាក្សីសំខាន់ៗទាក់ទងនឹងទម្រង់ពេទ្យ

ជាក់ដោយ៖

គ្រូមេធាវីការពារក្តី នួន ជា
ស៊ុន អរុណ
Victor KOPPE
ព្រ៉ៃ ផល្លា
ស្ទួន វិសាល
Joshua ROSENSWEIG
Forest ONEILL GREENBERG

ចម្លងជូន៖

សហជំនាបរចាន
សហព្រះរាជអាជ្ញា៖
ជា លាង
Andrew CAYLEY
សហមេធាវី តំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី
ពេជ អង្គ
Elisabeth SIMONNEAU-FORT

សហមេធាវីការពារក្តី នួន ជា (ក្រុមមេធាវីការពារក្តី) សូមដាក់សំណើ (“សំណើ”) ស្នើឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងកោះហៅឈ្មោះ [REDACTED]

[REDACTED] ឱ្យមកផ្តល់សក្ខីកម្មនៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង៖

1. សំណើនេះ ជាសំណើចុងក្រោយរបស់មេធាវីការពារក្តីស្នើសុំឱ្យមានការផ្តល់សក្ខីកម្មដោយផ្ទាល់ជាផ្នែកនៃការជំនុំជម្រះក្នុងសំណុំរឿង០០២/០១ (ក្នុងទម្រង់បច្ចុប្បន្ន)។ មេធាវីការពារក្តី ដាក់សំណើនេះនៅពេលនេះ ដោយហេតុថាសក្ខីកម្មរបស់សាក្សីឈ្មោះ អ៊ុង ឆាត់ និងលីម សាត ដែលបានផ្តល់នៅចំពោះអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងក្នុងសប្តាហ៍នៃថ្ងៃទី ២៩ ខែ មេសាឆ្នាំ ២០១៣ បង្ហាញថាការដឹងឮផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគាត់អំពីព្រឹត្តិការណ៍ ដែលបានកើតឡើងនៅទួលពោធិ៍ជ្រៃ មានភាពខុសគ្នាច្រើនពីភស្តុតាងដែលពួកគាត់បានផ្តល់ក្នុងកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយនៅចំពោះមុខសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត (“ស.ច.ស”)។ សក្ខីកម្មនោះ គាំទ្រយ៉ាងខ្លាំងចំពោះជំហររបស់មេធាវីការពារក្តីដែលថា នួន ជា មិនមានការទទួលខុសត្រូវខាងព្រហ្មទណ្ឌចំពោះព្រឹត្តិការណ៍ដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់នៅទួលពោធិ៍ជ្រៃ ឡើយ។ ពេលនេះ មេធាវីការពារក្តី មានមូលដ្ឋានច្បាស់លាស់ក្នុងការសង្ស័យចំពោះភាពអាចជឿជាក់បាននៃកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សីផ្សេងទៀតពាក់ព័ន្ធនឹងទួលពោធិ៍ជ្រៃ និងមានហេតុផលគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការជឿជាក់ថាការពិនិត្យឱ្យបានលម្អិតជាងនេះលើភស្តុតាង នឹងបង្ហាញភាពហួសពីវិមតិសង្ស័យថាអង្គជំនុំជម្រះ មិនអាចរកឃើញថា នួន ជា មានពិរុទ្ធភាពចំពោះបទឧក្រិដ្ឋនៅទីតាំងនោះឡើយ។ ភាពត្រឹមត្រូវ និងសិទ្ធិជាសារវន្តក្នុងការការពារក្តី តម្រូវឱ្យមានការកោះហៅ និងដាក់ឱ្យសួរដេញដោលសាក្សីបន្ថែមដែល ក.ស.ច លើកយកមកសំអាង។

I. ប្រវត្តិវិចារិក

2. កាលពីថ្ងៃទី ១៧ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១២ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បានរៀបចំធ្វើកិច្ចប្រជុំរៀបចំសវនាការដើម្បីស្តាប់សំណើរបស់ភាគីដែលត្រូវស្តាប់សក្ខីកម្មសាក្សីបន្ថែមក្នុងសំណុំរឿង០០២/០១។ មេធាវីការពារក្តី ស្នើឱ្យអង្គជំនុំជម្រះកោះហៅឈ្មោះ [REDACTED] ជាសំខាន់ដោយសារគាត់នឹងផ្តល់សក្ខីកម្មថាមិនមានគោលនយោបាយបក្សកុម្មុយនីស្តកម្ពុជាដូចត្រូវបានចោទប្រកាន់ថាបានសម្លាប់

អតីតមន្ត្រីសាធារណរដ្ឋខ្មែរទេ¹។ កាលពីថ្ងៃទី ២ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១២ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បានច្រានចោលសំណើនេះដោយមិនផ្តល់សំអាងហេតុឡើយ²។

- 3. កាលពីថ្ងៃទី ៨ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១២ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បានឆ្លើយតបទៅនឹងសំណើទីពីរ របស់សហព្រះរាជអាជ្ញាស្នើឱ្យពង្រីកវិសាលភាពនៃសំណុំរឿង០០២/០១។ អង្គជំនុំជម្រះសាលា ដំបូង បានជំទាស់ចំណុចភាគច្រើនសំណើនោះ ប៉ុន្តែយល់ស្របដាក់បន្ថែមការចោទប្រកាន់អំពីការ សម្លាប់អតីតមន្ត្រី និងទាហានរបប លន់ នល់ នៅទួលពោធិ៍ជ្រៃ ក្រោយថ្ងៃទី ១៧ ខែ មេសា ឆ្នាំ ១៩៧៥ ក្នុងវិសាលភាពនៃសំណុំរឿង០០២/០១³។
- 4. កាលពីថ្ងៃទី ២២ ខែ កុម្ភៈឆ្នាំ ២០១៣ មេធាវីការពារក្តី ស្នើឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងកោះ ហៅលោក [REDACTED] ជាសាក្សីបញ្ជាក់ពីអត្តចរិត តាមសំណើរបស់ខ្លួន ជា⁴។
- 5. កាលពីថ្ងៃទី ២៦ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៣ មេធាវីការពារក្តី ដាក់សេចក្តីជំទាស់ទៅនឹងសំណើរបស់ សហព្រះរាជអាជ្ញាស្នើសុំឱ្យទទួលយកកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សីជាភ័ស្តុតាង។ មេធាវី ការពារក្តី បានជំទាស់ទៅនឹងភ័ស្តុតាងណាទាក់ទងគោលនយោបាយដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់អំពី ការផ្តោតគោលដៅអតីតទាហាន និងមន្ត្រីសាធារណរដ្ឋខ្មែរ និងរក្សាសិទ្ធិរបស់ខ្លួនជំទាស់ទៅនឹង ភ័ស្តុតាងទាក់ទងនឹងមូលដ្ឋាននៃបទឧក្រិដ្ឋពាក់ព័ន្ធនឹងទួលពោធិ៍ជ្រៃ ដែលកំពុងរង់ចាំការផ្តល់ សក្ខីកម្មដោយផ្ទាល់លើកម្មវត្ថុនោះ និងត្រូវបានគ្រោងពេលក្នុងសប្តាហ៍បន្ទាប់⁵។ ក្នុងអំឡុង

¹ សំណើទាំងនេះ ត្រូវបានធ្វើជូនមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់តាមរយៈសារអេឡិចត្រូនិក ប៉ុន្តែក្រោយមកត្រូវបានដាក់ភ្ជាប់នឹងសំណើមួយ ផ្សេងទៀត។ សូមមើល ឯកសារលេខ E-189/3/1/7.1.5, សំណើសុំសាក្សីបន្ថែម ថ្ងៃទី ៥ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ២០១២, កថាខណ្ឌ ៣២-៣៥។

² ឯកសារលេខ E-236/1, អនុស្សរណៈពីលោកចៅក្រម និល ណុន ធ្វើជូនភាគីទាំងអស់ សំណុំរឿង០០២ ថ្ងៃទី ២ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១២។

³ ឯកសារលេខ E-163/5, អនុស្សរណៈពីលោកចៅក្រម និល ណុន ធ្វើជូនភាគីទាំងអស់ សំណុំរឿង០០២ ថ្ងៃទី ៨ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១២, កថាខណ្ឌ ៣។

⁴ ឯកសារ E-236/5/1, “សំណើសុំកោះហៅសាក្សី TCW-223 ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងអត្តចរិតរបស់ខ្លួន ជា” ថ្ងៃទី ២២ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១៣។

⁵ សូមមើលផងដែរ ឯកសារលេខ E-223/2/8/1.2, “ឧបសម្ព័ន្ធ ១- ការជំទាស់របស់ខ្លួន ជា ទៅនឹងបញ្ជីឯកសារ អនុលោមតាមវិធាន ៨០ (៣) (ឃ) របស់សហព្រះរាជអាជ្ញា-ឧបសម្ព័ន្ធ១២”, សូមមើលផងដែរ ឯកសារលេខ E-223/2/8, “ការជំទាស់ទៅនឹងសំណើសុំដាក់នៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងនូវកំណត់ហេតុនៃការស្តាប់ចម្លើយសាក្សី និង

សប្តាហ៍នៃថ្ងៃទី ២៩ ខែ មេសា ឆ្នាំ២០១៣ អ៊ឹង ឆាត់ និង លីម សាត ជាសាក្សីចំនួនពីររូប ប៉ុណ្ណោះ ដែលអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បានកោះហៅឱ្យមកផ្តល់សក្ខីកម្មទាក់ទងព្រឹត្តិការណ៍នៅ ទួលពោធិ៍វៀង មានវត្តមាននៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះ។

6. កាលពីថ្ងៃទី ៣១ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ២០១៣ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បានចេញអនុស្សរណៈមួយ ស្តីពីការរៀបចំកាលវិភាគសម្រាប់កិច្ចប្រជុំរៀបចំសវនាការនៅថ្ងៃទី ១៣ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១៣។ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង កត់សម្គាល់ថាពេលឆាប់ៗខាងមុននេះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង នឹង ចេញសេចក្តីសម្រេចចុងក្រោយមួយលើសាក្សី អ្នកជំនាញ និងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលត្រូវ ស្តាប់សក្ខីកម្មក្នុងសំណុំរឿង០០២/០១ និងសម្រេចថាភាគី នឹងមានឱកាសចុងក្រោយដើម្បីលើក ឡើងនូវបញ្ហាថ្មីពិតប្រាកដពាក់ព័ន្ធនឹងសាក្សីនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំរៀបចំសវនាការ^៦។ កាលពីថ្ងៃទី ៦ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១៣ មន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់ បានធ្វើសេចក្តីសម្រេចចុងក្រោយមួយចំនួនរបស់អង្គជំនុំ ជម្រះសាលាដំបូងទាក់ទងនឹងសាក្សី។ សេចក្តីសម្រេចនោះ កត់សម្គាល់ពីសំណើរបស់មេធាវី ការពារក្តីដែលស្នើឱ្យកោះហៅលោក ហេង សំរិន ជាសាក្សីពាក់ព័ន្ធនឹងការជម្លៀសប្រជាជន និង ជាសាក្សីបញ្ជាក់ពីអត្តចរិក តាមសំណើរបស់នួន ជា និងបញ្ជាក់ថាអង្គជំនុំសាលាដំបូង “មិនមាន ការព្រមព្រៀងគ្នាថាតើគប្បីកោះហៅគាត់ឬយ៉ាងណា^៧” ។

II. ច្បាប់

ក. បទដ្ឋានសម្រាប់ការទទួលយកភ័ស្តុតាង

7. អនុលោមតាមយុត្តិសាស្ត្រនៃអង្គជំនុំជម្រះនេះ ភាគីអាចស្នើដាក់ភ័ស្តុតាងថ្មីនៅចំពោះមុខអង្គជំនុំ ជម្រះក្នុងអំឡុងពេលសវនាការ នៅពេលភ័ស្តុតាង បំពេញលក្ខខណ្ឌ មានចែងក្នុងវិធាន ៨៧ (៤)។ ភាគីត្រូវបញ្ជាក់ថាភ័ស្តុតាងអាចទទួលយកបានអនុលោមតាមវិធាន ៨៧ (៣) និង “ភ័ស្តុតាងនេះពុំ មាននៅមុនពេលការចាប់ផ្តើមជំនុំជម្រះ”។ អង្គជំនុំជម្រះ បានធ្វើការបកស្រាយដោយមានភាពបត់

ប្រតិចារិក”, ថ្ងៃទី ២៦ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៣, ឯកសារលេខ E-223/2/8/1 “ឧបសម្ព័ន្ធបន្ថែមពាក់ព័ន្ធនឹងការជំទាស់ទៅនឹង កំណត់ហេតុនៃការស្តាប់ចម្លើយសាក្សី និងប្រតិចារិកនានា” ថ្ងៃទី ២៩ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៣។

^៦ ឯកសារលេខ E-288, អនុស្សរណៈពីលោកចៅក្រម និល ណុន ធ្វើជូនភាគីទាំងអស់, ថ្ងៃទី ៣១ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០១៣, កថាខណ្ឌ៣។

^៧ “ឧបសម្ព័ន្ធ II - បុគ្គលដែលត្រូវបានស្នើដោយភាគីពាក់ព័ន្ធនឹងសំណុំរឿង០០២/០១ ប៉ុន្តែមិនបានផ្តល់សក្ខីកម្មនៅចំពោះមុខអង្គ ជំនុំជម្រះ” ថ្ងៃទី ៦ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១៣, ទំព័រ៤។

បែននូវវិធាន ៨៧ (៤) និងទទួលយកភ័ស្តុតាងណាដែលមានតម្លៃជាភ័ស្តុតាង^៨។ នៅពេល ភាព ជាប់ទាក់ទងនៃភ័ស្តុតាង អាចមើលឃើញច្បាស់ក្នុងអំឡុងពេលសវនាការ អង្គជំនុំជម្រះ គប្បី ពិចារណាបន្ថែមថា ភ័ស្តុតាងនោះ ពីមុន “មិនអាចរកបានទេ” ដោយអនុលោមវិធាន ៨៧ (៤)។

ខ. ភាពអាចទទួលយកបាននៃកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សី

8. មេធាវីការពារ បានដាក់សារណាលម្អិតពាក់ព័ន្ធនឹងបទដ្ឋានគតិយុត្តិ ដែលអាចអនុវត្តបានចំពោះការ ទទួលយកកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សី ដែលដាក់បញ្ចូលនៅទីនេះជាឯកសារយោង^៩។ ដូចអង្គ ជំនុំជម្រះបានបញ្ជាក់រួចហើយ ការទទួលយកកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយ ដែលមិនទាក់ទងនឹងអំពើ និងការប្រព្រឹត្តិរបស់ជនជាប់ចោទ ជាធានានុសិទ្ធិរបស់អង្គជំនុំជម្រះ ផ្អែកលើការពិចារណាលើកត្តា ផ្សេងៗទៀត។ កត្តាទាំងនោះ រួមមានថាតើភ័ស្តុតាងនោះ មានលក្ខណៈត្រួតគ្នាទៅនឹងសក្ខីកម្ម ដោយផ្ទាល់ក្នុងសវនាការ ហើយវាត្រូវជំទាស់ដោយភាគីដែរឬទេ^{១០}។ ដូចមេធាវីការពារបាន ជំទាស់ពេលកន្លងមក នៅតុលាការ *មិនអចិន្ត្រៃយ៍* នានា កត្តាទីពីរនេះ ជាប់ទាក់ទងទៅនឹងសេចក្តី សម្រេចក្នុងការទទួលយកចម្លើយជាភ័ស្តុតាង *និងសេចក្តីសម្រេចថាតើត្រូវមានការសួរដេញដោល ដែរឬទេ*^{១១}។ សហព្រះរាជអាជ្ញា យល់ស្របថាបញ្ជីនៃកត្តានានា ទាក់ទងនឹងការអនុវត្តធានានុសិទ្ធិ របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងថាតើត្រូវទទួលយកកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយឬយ៉ាងណានោះ គឺមិនមែនជាបញ្ជីពេញលេញទាំងស្រុងនោះទេ^{១២}។

⁸ ឯកសារលេខ E-266/3, អនុស្សាវរណៈពីលោកចៅក្រម និល ណុន ធ្វើជូនភាគីទាំងអស់, ថ្ងៃទី ២៩ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០១៣, កថាខណ្ឌ៣។

⁹ ឯកសារលេខ E-96/8/1, “ការឆ្លើយតបជាបឋមទៅនឹងសំណើបន្ថែមរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាសុំដាក់នៅចំពោះមុខអង្គជំនុំ ជម្រះសាលាដំបូងនូវកំណត់ហេតុនៃការស្តាប់ចម្លើយសាក្សី និងប្រតិចារិក”, ថ្ងៃទី ៨ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១២ (សំណើបឋមសុំឱ្យ ទទួលយកកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយ), កថាខណ្ឌ ៦-១៦, ឯកសារលេខ E-223/2/8, “ សេចក្តីជំទាស់ទៅនឹងសំណើបន្ថែមរបស់ សហព្រះរាជអាជ្ញាសុំដាក់នៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងនូវកំណត់ហេតុនៃការស្តាប់ចម្លើយសាក្សី និងប្រតិចារិក”, ថ្ងៃទី ២៦ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៣ (“សេចក្តីជំទាស់ទៅនឹងសំណើសុំឱ្យទទួលយកកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយ”), កថាខណ្ឌ ៦-១៥។

¹⁰ សំណើបឋមសុំឱ្យទទួលយកកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយ, កថាខណ្ឌ ១២-១៣, សេចក្តីជំទាស់ទៅនឹងសំណើសុំឱ្យទទួលយក កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយ, កថាខណ្ឌ ៦-៧,១៤។

¹¹ សេចក្តីជំទាស់ទៅនឹងសំណើសុំឱ្យទទួលយកកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយ, កថាខណ្ឌ ១៤។

¹² ឯកសារលេខ E-277/1, “ចម្លើយតបរួមរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាទៅនឹងសេចក្តីជំទាស់របស់មេធាវីការពារក្តីចំពោះការទទួល យកកំណត់ហេតុសាក្សី ពាក្យបណ្តឹង និងប្រតិចារិក”។

III. សក្ខីកម្មរបស់ អ៊ឹង ឆាត់ និង លីម សាត

- 9. ដូចបានលើកឡើងក្នុងដីកាដោះស្រាយ ហើយបច្ចុប្បន្នស្ថិតនៅក្នុងវិសាលភាពនៃសំណុំរឿង ០០២/០១ ឆ្លង ជា ប្រឈមនឹងបទចោទនៃឧក្រិដ្ឋកម្មប្រឆាំងមនុស្សជាតិចំពោះព្រឹត្តិការណ៍ដែល ត្រូវបានចោទប្រកាន់នៅទីកន្លែងសម្លាប់មនុស្សទូលពោធិ៍ជ្រៃ បន្ទាប់ពីខេត្តពោធិ៍សាត់ និងតំបន់ទូល ពោធិ៍ព្រៃ ត្រូវបានរំដោះ នៅថ្ងៃទី ១៩ ខែ មេសា ឆ្នាំ១៩៧៥¹³។ ការទទួលខុសត្រូវខាងព្រហ្មទណ្ឌ ត្រូវបានចោទប្រកាន់ ក្នុងនោះរួមមាន តាមរយៈការចូលរួមរបស់គាត់ក្នុងគោលនយោបាយបក្ស កុំម្មុយនីស្តកម្ពុជាក្នុងការផ្តោតគោលដៅលើអតីតមន្ត្រីសាធារណរដ្ឋខ្មែរ¹⁴។
- 10. ពីថ្ងៃទី ២៩ ខែ មេសា ដល់ថ្ងៃទី ២ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០១៣ សាក្សី អ៊ឹង ឆាត់ និង លីម សាត ត្រូវ បានកោះហៅឱ្យផ្តល់សក្ខីកម្មនៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះពាក់ព័ន្ធនឹងការចោទប្រកាន់ទាំងនេះ។ សក្ខីកម្មនោះ មានសារៈសំខាន់បំផុត ដោយសារសក្ខីកម្មនោះ ត្រូវបានផ្តល់ដោយសាក្សីចំនួនពីររូប ប៉ុណ្ណោះដែលអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានកោះហៅ។ សក្ខីកម្មរបស់ពួកគាត់ នៅចំពោះមុខ ក.ស.ច.ស ផ្តល់ការគាំទ្រយ៉ាងខ្លាំងក្លាបំផុត (ហើយពេលខ្លះ ផ្តល់ការគាំទ្រទាំងស្រុង) ចំពោះការ ចោទប្រកាន់សំខាន់ៗបំផុតនៅក្នុងដីកាដោះស្រាយទាក់ទងនឹងទូលពោធិ៍ជ្រៃ¹⁵។
- 11. សក្ខីកម្មនេះ បង្ហាញថាសាក្សីទាំងពីរនេះជាកម្មាភិបាលថ្នាក់ទាបដែលមិនដឹងពូជោយផ្ទាល់អំពីអង្គ ហេតុសំខាន់ៗឡើយ¹⁶។ សាក្សីទាំងពីររូបនេះ មិនមានវត្តមានក្នុងកិច្ចប្រជុំរួមនៅក្នុងខេត្ត និងមិន បានដឹងពូជោយផ្ទាល់អំពីអ្វីដែលបានលើកឡើងក្នុងពេលនោះទេ¹⁷។ សាក្សីទាំងពីររូប មិនបាន ឃើញផ្ទាល់ភ្នែកនូវការសម្លាប់ដែលបានចោទប្រកាន់នៅទូលពោធិ៍ជ្រៃ និងផលវិបាកក្រោយការ

¹³ ឯកសារលេខ D-427, “ដីកាដោះស្រាយ” ថ្ងៃទី ១៥ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១០ (“ដីកាដោះស្រាយ”), កថាខណ្ឌ ៦៩៨- ៧១១។

¹⁴ ដីកាដោះស្រាយ, កថាខណ្ឌ ២០៥-២០៩។

¹⁵ ដីកាដោះស្រាយ, កថាខណ្ឌ ៦០៨-៧១១។

¹⁶ ឯកសារលេខ E-1/186.1, “ប្រតិចារិកនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី (ភាសាអង់គ្លេស)”, ថ្ងៃទី ៣០ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៣, ទំព័រ 55:23-56:2។

¹⁷ ឯកសារលេខ E-1/186.1, សក្ខីកម្មរបស់ អ៊ឹងឆាត់, ថ្ងៃទី ៣០ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៣, ទំព័រ 65:8-66:7, ឯកសារលេខ E- 1/187.1, “ប្រតិចារិកនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី”, ថ្ងៃទី ២ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០១៣, ទំព័រ 23:4-24។

ការសម្លាប់នោះដែរ¹⁸។ វាផ្ទុយពីកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយអ៊ីង ឆាត ដែលបញ្ជាក់ថាគាត់បាន ឃើញផ្ទាល់ភ្នែកសាកសពពមន្ត្រី ដែលទើបត្រូវបានសម្លាប់ឡើង¹⁹។ ក្នុងអំឡុងពេលសួរដេញដោល ទើប អ៊ីង ឆាត បានដកពាក្យរបស់គាត់ ដោយនិយាយថាគាត់មិនដែលបានឃើញសាកសពនោះ ឡើយ²⁰ ប៉ុន្តែគាត់បានឃើញតែ “ទឹកនៃឯងដែលសាកសពពមន្ត្រី អាចត្រូវបានកប់នៅទីនោះ”។²¹

- 12. សាក្សីទាំងពីររូបនោះ មិនអាចផ្ទៀងផ្ទាត់ចំនួនមន្ត្រីសាធារណរដ្ឋខ្មែរដែលត្រូវបានអះអាងថាត្រូវ បានសម្លាប់នៅទួលពោធិ៍ជ្រៃទេ។ ចម្លើយរបស់ លីម សាត ជាចម្លើយតែមួយគត់ដែលផ្តល់ការ គាំទ្រនៅក្នុងដីកាដោះស្រាយចំពោះការចោទប្រកាន់ថាអតីតទាហាន លន់ នល់ ចំនួនបីពាន់នាក់ ត្រូវបានដឹកទៅសម្លាប់នៅទួលពោធិ៍ជ្រៃ²² បានផ្តល់សក្ខីកម្មថា “គាត់មិនបានចាប់អារម្មណ៍រាប់ ចំនួនមនុស្សទេ ពីព្រោះគាត់មានភារកិច្ចត្រឹមតែយាមនៅកន្លែងនោះតែប៉ុណ្ណោះ²³”។ គាត់មិនមាន ព័ត៌មានគួរឱ្យជឿជាក់អំពីចំនួនរថយន្តដែលត្រូវបានប្រើដើម្បីដឹកជនរងគ្រោះទៅកាន់ទួលពោធិ៍ជ្រៃ និងមិនអាចធ្វើការគណនាគណិតវិជ្ជាជាមូលដ្ឋានដែលចាំបាច់ក្នុងការវាយតម្លៃឱ្យបានត្រឹមត្រូវអំពី ចំនួនអតីតមន្ត្រី លន់ នល់ ដែលត្រូវបានដឹកជញ្ជូនឡើយ²⁴។ គាត់មិនដឹងថាមានមនុស្សចំនួនប៉ុន្មាន នាក់បានចូលរួមក្នុងកិច្ចប្រជុំរួមទេ²⁵។ អ៊ីង ឆាត លើកឡើងថាមានមនុស្សចំនួនប្រហែល២០០នាក់

¹⁸ ឯកសារលេខ E-1/186.1, “ប្រតិចារិកនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី (ភាសាអង់គ្លេស)”, ថ្ងៃទី ៣០ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៣, ទំព័រ 84:11-18, 85:20-24។ ឯកសារលេខ E-1/187.1, “ប្រតិចារិកនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី (ភាសាអង់គ្លេស)”, ថ្ងៃទី ២ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០១៣, ទំព័រ 73:22-74, 51:11-13។

¹⁹ ឯកសារលេខ D-125/176, កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សី អ៊ីង ឆាត លើកទី១, ទំព័រ៥។

²⁰ ឯកសារលេខ E-1/186.1, “ប្រតិចារិកនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី (ភាសាអង់គ្លេស)”, ថ្ងៃទី ៣០ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៣, ទំព័រ 22:21-25, 25:21-25។

²¹ ឯកសារលេខ E-1/186.1, “ប្រតិចារិកនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី (ភាសាអង់គ្លេស)”, ថ្ងៃទី ៣០ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៣, ទំព័រ 85:20-24។

²² ដីកាដោះស្រាយ កថាខណ្ឌ ៧០៨, ជើងទំព័រ៣០៤៩។

²³ ឯកសារលេខ E-1/187.1, “ប្រតិចារិកនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី (ភាសាអង់គ្លេស)”, ថ្ងៃទី ២ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០១៣, ទំព័រ 84:23-25។

²⁴ ឯកសារលេខ E-1/187.1, “ប្រតិចារិកនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី (ភាសាអង់គ្លេស)”, ថ្ងៃទី ២ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០១៣, ទំព័រ 72:20-73:19, 84:18-85:4, 84:18-25។

²⁵ ឯកសារលេខ E-1/187.1, “ប្រតិចារិកនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី (ភាសាអង់គ្លេស)”, ថ្ងៃទី ២ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០១៣, ទំព័រ 55:23-56:2។ ឯកសារលេខ E-1/188.1, “ប្រតិចារិកនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី (ភាសាអង់គ្លេស)”, ថ្ងៃទី ៣ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០១៣, ទំព័រ 24:14-21។

បានចូលរួម²⁶។

13. សក្ខីកម្មដែលផ្តល់នៅសវនាការ ក៏បានបញ្ជាក់ថាមិនមានសាក្សីណាមួយ បានដឹង ឬមានឱកាសធ្វើការសង្កេតអំពីបុណ្យស័ក្តិ និងឋានៈរបស់ជនរងគ្រោះទាំងនោះឡើយ²⁷។ នៅពេលសួរតទល់នឹងកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយរបស់គាត់ជាមួយ ក.ស.ច.ស សាក្សីនិយាយថា “អ្នកដែលចាកចេញពីសាលាខេត្តជាខត្តមសេនីយ៍យោធាលន់ នល់²⁸”។ អ៊ុង ឆាត់ ផ្តល់សក្ខីកម្មថាពាក្យ “ខត្តមសេនីយ៍” មិនមែនជាពាក្យរបស់គាត់ទេ ប៉ុន្តែជាពាក្យរបស់អ្នកស៊ើបអង្កេត ក.ស.ច.ស²⁹។ គាត់ “មិនអាចនិយាយបានថាតើអ្នកទាំងនោះពាក់ស័ក្តិប៉ុន្មានទេ³⁰” ហើយ “គាត់មិនដឹងពីស័ក្តិ និងឋានៈរបស់ពួកគេដែរ³¹”។ ការលើកឡើងរបស់គាត់ដែលថាមន្ត្រីយោធាជាន់ខ្ពស់មានវត្តមាន ផ្អែកទាំងស្រុងលើការឃើញមនុស្សម្នាក់គត់ដែលគាត់ជឿជាក់ថា មានលក្ខណៈសមស្របក្នុងការពិពណ៌នាដូច្នោះ³²។ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី សាក្សីទាំងពីររូបនេះ បានផ្តល់សក្ខីកម្មថាអ្នកទាំងឡាយដែលបានចូលរួមក្នុងកិច្ចប្រជុំនោះ ជាមន្ត្រីមូលដ្ឋានក្នុងខេត្តពោធិ៍សាត់³³។ យោងតាមលិខិត សាត អ្នកចូលរួមដែលមានចំនួន១០០នាក់ ពីមុនជាកូនទាហានដែលបោះទីតាំងនៅបន្ទាយទួលពោធិ៍ជ្រៃ មុនពេលបន្ទាយនោះ

²⁶ ឯកសារលេខ E-1/186.1, “ប្រតិចារិកនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី (ភាសាអង់គ្លេស)”, ថ្ងៃទី ៣០ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៣, ទំព័រ 58:3-8, 73:1-3។

²⁷ ឯកសារលេខ E-1/186.1, “ប្រតិចារិកនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី (ភាសាអង់គ្លេស)”, ថ្ងៃទី ៣០ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៣, ទំព័រ 78:6-17។ ឯកសារលេខ E-1/188.1, “ប្រតិចារិកនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី (ភាសាអង់គ្លេស)”, ថ្ងៃទី ៣ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០១៣, ទំព័រ 12:21-13:4 (លីម សាត បានផ្តល់សក្ខីកម្មថាគាត់បានសង្កេតឃើញទាហានលន់ នល់ ពាក់ឯកសណ្ឋានប៉ុន្តែគាត់បានកំណត់សក្ខីរបស់ទាហានយ៉ាងជាក់លាក់បំផុត។)

²⁸ ឯកសារលេខ D-125/176, កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សី អ៊ុង ឆាត់, ទំព័រ៣។

²⁹ ឯកសារលេខ E-1/186.1, “ប្រតិចារិកនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី (ភាសាអង់គ្លេស)”, ថ្ងៃទី ៣០ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៣, ទំព័រ 77:24-78-17។

³⁰ ឯកសារលេខ E-1/186.1, “ប្រតិចារិកនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី (ភាសាអង់គ្លេស)”, ថ្ងៃទី ៣០ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៣, ទំព័រ 78:2-5។

³¹ ដូចជើងទំព័រខាងលើ

³² ឯកសារលេខ E-1/186.1, “ប្រតិចារិកនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី (ភាសាអង់គ្លេស)”, ថ្ងៃទី ៣០ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៣, ទំព័រ 3:16-19។

³³ ឯកសារលេខ E-1/188.1, “ប្រតិចារិកនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី (ភាសាអង់គ្លេស)”, ថ្ងៃទី ៣ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០១៣, ទំព័រ 28:1-16។ ឯកសារលេខ E-1/186.1, “ប្រតិចារិកនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី (ភាសាអង់គ្លេស)”, ថ្ងៃទី ៣០ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៣, ទំព័រ 74:21-25។

ធ្លាក់ក្នុងដែរបស់កម្លាំងខ្មែរក្រហម³⁴។

- 14. ដោយហេតុថាមិនមានការដឹងផ្ទាល់អំពីអ្វីដែលបានកើតឡើងនៅទួលពោធិ៍ជ្រៃ អត្តសញ្ញាណ ឬ ចំនួនជនរងគ្រោះនៅទីនោះ ឬអត្ថិភាពនៃគោលនយោបាយដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់អំពីការសម្លាប់មន្ត្រីសាធារណរដ្ឋខ្មែរនោះ សំណួរថាតើការកាប់សម្លាប់ដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់ ជាផ្នែកមួយនៃគោលនយោបាយធំរបស់បក្សកុម្មុយនីស្តកម្ពុជាឬយ៉ាងណា ស្ថិតនៅឆ្ងាយពីវិសាលភាពនៃការដឹងរបស់សាក្សីទាំងពីររូប។

IV. ទង្វើករណី

ក. អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ត្រូវកោះហៅសាក្សីទាំងអស់ ដែលក.ស.ច លើកយកមកសំអាងទាក់ទងនឹងទួលពោធិ៍ជ្រៃ

- 15. មេធាវីការពារក្តី ស្នើឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងកោះហៅសាក្សីដែលនៅសេសសល់ ដែលក.ស.ច លើកយកមកសំអាងទាក់ទងនឹងទួលពោធិ៍ជ្រៃដើម្បីគាំទ្រការចោទប្រកាន់លើអង្គហេតុពាក់ព័ន្ធនឹង៖ [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] និង [REDACTED] (សាក្សីទាក់ទងនឹងទួលពោធិ៍ជ្រៃ)។ ការសួរដេញដោលសាក្សីទាំងប្រាំរូបនេះដោយផ្ទាល់ ក្នុងពេលសវនាការ នឹងបញ្ជាក់បន្ថែមថាភស្តុតាងពាក់ព័ន្ធនឹងអង្គហេតុសំខាន់ៗ មិនអាចជឿជាក់បាន និងមិនស៊ីសង្វាក់គ្នា ហើយអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង មិនអាចសម្រេចថាភស្តុតាងនោះហួសពីមតិសង្ស័យបានឡើយ។

i. សាក្សីទាក់ទងនឹងទួលពោធិ៍ជ្រៃ

- 16. សាក្សីទាក់ទងនឹងទួលពោធិ៍ជ្រៃទាំងប្រាំរូប បានផ្តល់សក្ខីកម្មនៅចំពោះមុខសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត។
- 17. កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សី [REDACTED] បញ្ជាក់ថាសាក្សីបានឃើញរថយន្តចំនួន១០០

³⁴ ឯកសារលេខ E-1/188.1, “ប្រតិចារិកនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី (ភាសាអង់គ្លេស)”, ទំព័រ 29:22-30:3 (ទាហានលន់ នល់មកពីបន្ទាយនៃទួលពោធិ៍ជ្រៃ ត្រូវបានយកមកចូលរួមកិច្ចប្រជុំរួមក្នុងខេត្តពោធិ៍សាត់ និងក្រោយមកត្រូវបានអះអាងថាត្រូវបានខ្មែរក្រហមសម្លាប់។)

ដឹកអតីតមន្ត្រីយោធាសាធារណរដ្ឋខ្មែរ អភិបាលខេត្ត និងមន្ត្រីរដ្ឋការទៅកាន់ទួលពោធិ៍ជ្រៃ³⁵។ គាត់ប៉ាន់ស្មានថាមនុស្សចំនួន ៣០០ នាក់ ត្រូវបានសម្លាប់នៅទួលពោធិ៍ជ្រៃ ផ្នែកលើចំនួនរថយន្ត ដែលគាត់បានសង្កេតឃើញ និងព័ត៌មានដែលគាត់បានឮពីអ្នកដទៃ។ កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយ សាក្សីរូបនេះ បង្ហាញថាសាក្សីបានត្រឡប់មកទួលពោធិ៍ជ្រៃក្នុងឆ្នាំ១៩៨៦ និងបានឃើញសាកសព និងរណ្តៅកប់សាកសព។

18. កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សី [REDACTED] ពិពណ៌នាអំពីកិច្ចប្រជុំរួមក្នុងខេត្តពោធិ៍សាត់ ដែល មានមនុស្សចំនួន ៥០០ នាក់ បានចូលរួម³⁶។ អ្នកចូលរួម ត្រូវបានដឹកតាមរថយន្តចំនួន១៣-១៥ ដែលធ្វើដំណើរច្រើនជាងមួយដើងទៅកាន់ទួលពោធិ៍ជ្រៃ។ គាត់បានដឹងថាអ្នកដែលត្រូវបានយក ទៅទួលដើងព្រៃ ត្រូវបានសម្លាប់បីថ្ងៃក្រោយមក។

19. កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សី [REDACTED] បញ្ជាក់ថាសាក្សីបានឃើញទាហានខ្មែរក្រហម “ប្រមូល” មនុស្សឱ្យជួបជុំគ្នានៅស្នាក់ការខេត្តពោធិ៍សាត់ និងបានឃើញអភិបាលខេត្តចូលរួមក្នុង កិច្ចប្រជុំនោះ³⁷។ សាក្សី មិនបានចូលរួមក្នុងកិច្ចប្រជុំនោះទេ, មិនបានដឹងថាអ្នកណារៀបចំកិច្ច ប្រជុំនោះ ឬកិច្ចប្រជុំនោះនិយាយអំពីអ្វី ឬមិនបានឃើញអ្នកចូលរួមត្រូវបានយកចេញឡើយ។ សាក្សីបានឮពេលក្រោយថាពួកគេត្រូវបានសម្លាប់។

20. កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សី [REDACTED] ពិពណ៌នាអំពីសេចក្តីប្រកាសថាមន្ត្រីយោធា សាធារណរដ្ឋខ្មែរដែលមានឋានៈស័ក្តិចាប័រពីអនុសេនីយ៍ត្រី ដល់វរសេនីយ៍ឯក នឹងត្រូវប្រមូលយក ទៅរៀនសូត្រនៅអង្គរវត្ត និងបន្ទាប់មកត្រូវដំឡើងស័ក្តិ³⁸។ សាក្សី បញ្ជាក់ថាទាហាន ត្រូវបានដឹក តាមរថយន្តដែលមានចំនួនប្រហែល៤០នាក់ទៅទួលពោធិ៍ជ្រៃ ជាកន្លែងដែលពួកគេត្រូវបានសម្លាប់។ គាត់បានដឹងពីការសម្លាប់នៅថ្ងៃបន្ទាប់ និងបានឃើញសាកសពនៅពេលក្រោយមកទៀត។

21. កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សី [REDACTED] ពិពណ៌នាអំពីរថយន្តដឹកទាហានសាធារណរដ្ឋខ្មែរដែល

³⁵ ឯកសារលេខ D-125/49, កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សី [REDACTED], ថ្ងៃទី ១១ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ២០០៨។
³⁶ ឯកសារលេខ D-125/48,, កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សី [REDACTED], ថ្ងៃទី ១០ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ២០០៨។
³⁷ ឯកសារលេខ D-232/13, កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សី [REDACTED], ថ្ងៃទី ២២ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០០៩។
³⁸ ឯកសារលេខ D-125/175, កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សី [REDACTED], ថ្ងៃទី ១៥ ខែ មករា ឆ្នាំ២០០៩។

ពាក់ឯកសណ្ឋាន និងគ្រឿងសម្គាល់យោធា^{៣៩}។ រថយន្តនីមួយៗ ដឹកមនុស្សចំនួនប្រហែល៣០នាក់ ប៉ុន្តែសាក្សីមិនបានឈប់មើលរថយន្តទាំងនោះទេ។ ថ្ងៃបន្ទាប់ គាត់សង្កេតឃើញស្នាមកង់រថយន្ត ឈូសពង្រាបដីពីចម្ងាយ ប៉ុន្តែគាត់មិនបានឃើញសាកសព និងការសម្លាប់ទេ។

ii. ការសួរដេញដោលសាក្សីទូលពោធិ៍វៀង និងដោះបន្ទុក នួនជា

22. ដូចគ្នាលើម សាត និង អ៊ុង ឆាត ដែរ ក្នុងចំណោមសាក្សីទាំងនេះ មិនមានសាក្សីណាបានឃើញ ការសម្លាប់ដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់នៅទូលពោធិ៍វៀងឡើយ។ កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សី ទាំងនេះ លើកឡើងថា [REDACTED] និង [REDACTED] បានឃើញសាកសពនៅទីកន្លែង សម្លាប់មនុស្សនៅពេលក្រោយ ដូចគ្នានឹងអ៊ុង ឆាត ដែរ ដែលគាត់បានកែតម្រូវកំណត់ហេតុស្តាប់ ចម្លើយរបស់គាត់ក្នុងពេលសវនាការ^{៤០}។ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត មិនដែលបានធ្វើការស៊ើប អង្កេតកោសល្យវិច័យ ឬខ្លះខ្លែងគាស់កាយសាកសពដែលបានចោទប្រកាន់ថាត្រូវបានកប់នៅ ទីនោះឡើយ^{៤១}។ គ្មានភស្តុតាងបង្ហាញពីការសម្លាប់មនុស្សណាមួយនៅទូលពោធិ៍វៀងឡើយ។

23. អង្គហេតុដែលសាក្សីរូបនេះបានអះអាងថា មានការដឹងដោយផ្ទាល់នោះ គឺមិនស៊ីចង្វាក់គ្នា និងមិន អាចឱ្យជឿបានឡើយ។ ការប៉ាន់ប្រមាណរបស់ [REDACTED] ថាមានមនុស្សចំនួន ៣.០០០ នាក់ ត្រូវបានគេសម្លាប់នោះ ត្រូវបានសម្តែងទៅលើវិធីសាស្ត្រមិនច្បាស់លាស់ដូចគ្នានេះដែរ ដោយការ រាប់ចំនួនរថយន្តដែលបើកឆ្លងកាត់ដោយត្រសព្វ ដែលបានធ្លាក់មកលើការសួរដេញដោលដោយ មេធាវីការពារក្តីចំពោះ លីម សាត។ [REDACTED] បានផ្តល់សក្ខីកម្មថា មនុស្សចំនួន ៥០០ នាក់ បានចូលរួមប្រជុំនៅឯសាលាខេត្ត ប៉ុន្តែ ស.ច.ស បានសន្និដ្ឋានថា ចំណុះជាអតិបរមានៃបន្ទប់នោះ អាចដាក់មនុស្សបានចំនួន ២០០ នាក់^{៤២}។ វាក៏មិនច្បាស់លាស់ទេថា [REDACTED] ពិតជាបាន ចូលរួមក្នុងកិច្ចប្រជុំមែននោះ ហើយប្រសិនបើបានចូលរួមប្រជុំមែននោះ ថាគាត់ (ដែលជា ទាហាន សាធារណរដ្ឋខ្មែរ) អាចរស់រានមានជីវិតដោយរបៀបណានោះ។ [REDACTED] អះអាងថា រថយន្តចំនួន ១០០ គ្រឿងបានចេញដំណើរតែមួយលើក ចំណែក [REDACTED] វិញ

³⁹ ឯកសារលេខ D-125/174, កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សី [REDACTED], ថ្ងៃទី ១៣ ខែ មករា ឆ្នាំ២០០៩។
⁴⁰ សូមមើល កថាខណ្ឌ ១, ដូចខាងលើ។
⁴¹ ឯកសារលេខ D-125/217, របាយការណ៍កម្រិតអត្តសញ្ញាណទីតាំង ទូលពោធិ៍វៀង, ទំព័រ ៣។
⁴² ឯកសារលេខ D-125/217 របាយការណ៍កំណត់អត្តសញ្ញាណទីតាំងភាគទូលពោធិ៍វៀង ត្រង់ទំព័រទី ១០។

នៅចាំថា ឡានធំចំនួន ១៣ គ្រឿងបានធ្វើដំណើរជាច្រើនលើក។ ក្រៅពី [REDACTED] ពុំមានសាក្សីណាម្នាក់និយាយថា ឡានធំទាំងនោះអាចធ្វើដំណើរចេញពីសាលាខេត្តទៅកាន់ទីតាំងឧក្រិដ្ឋកម្មដែលបានចោទប្រកាន់ និងបានត្រឡប់មកវិញនោះទេ។

24. [REDACTED] និង [REDACTED] លើកឡើងថា ជនរងគ្រោះទាំងនោះគឺជាទាហាន ចំណែក [REDACTED] [REDACTED] វិញនៅចាំបានថា មានទាហាន និងអ្នករដ្ឋការចម្រុះគ្នា។ [REDACTED] និង លីម សាត នៅចាំបានថា ពួកទាហានទាំងនោះស្លៀកពាក់ឯកសណ្ឋានទាហាន ប៉ុន្តែ អ៊ីង ឆាត់ បានលើកឡើងដែលៗថា “ពួកគេទាំងអស់ស្លៀកពាក់ខោអាវស៊ីវិលទេ”⁴³។ [REDACTED] បានអះអាងថា ពួកកងទ័ពខ្មែរក្រហម “បានប្រមូលផ្តុំ” ជនរងគ្រោះទាំងនោះដើម្បីដឹកទៅកាន់សាលាខេត្ត ប៉ុន្តែ អ៊ីង ឆាត់ បានផ្តល់សក្ខីកម្មថា ពួកគេបានធ្វើដំណើរមកដល់សាលាខេត្តដោយស្ម័គ្រចិត្តទេ⁴⁴។

25. ភាពស្រពេចស្រពិលទាក់ទងនឹងអង្គហេតុទាំងនេះ វាសំខាន់ចំពោះករណី (អាចជាភស្តុតាងដោយប្រយោលបំផុត) ដែលថា នួន ជា ត្រូវទទួលខុសត្រូវផ្នែកព្រហ្មទណ្ឌចំពោះការសម្លាប់នៅទួលពោធិ៍ជ្រៃ។ ការមិនមានភស្តុតាងដោយផ្ទាល់ថា គោលនយោបាយ ប.ក.ក ដើម្បីសម្លាប់ទាហាន និងមន្ត្រីរដ្ឋការរបបសាធារណរដ្ឋខ្មែរពិតជាមាន ឬថាការសម្លាប់នៅទួលពោធិ៍ជ្រៃបានកើតឡើងនោះចំនួន ហាននួនស័ក្តិ និងប្រភពដើមនៃជនរងគ្រោះទាំងនោះ គឺជាចំណុចគន្លឹះដើម្បីធ្វើការវាយតម្លៃទៅលើការទទួលខុសត្រូវរបស់ នួន ជា។ ដូចគ្នានេះផងដែរចំពោះធម្មាបាយដែលជនរងគ្រោះទាំងនេះបានមកដល់សាលាខេត្ត។ អ្នកជំនាញរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាផ្ទាល់បានសន្និដ្ឋានទាំងខុស និងមិនមានមូលដ្ឋានថា មានតែនាយទាហានជាន់ខ្ពស់ និងអ្នករដ្ឋការដែលមានឋានៈខ្ពង់ខ្ពស់តែប៉ុណ្ណោះត្រូវបានគេសម្លាប់ចោល⁴⁵។ ប៉ុន្តែ ភស្តុតាងបង្ហាញថា ប្រសិនបើពិតជាមានការសម្លាប់

⁴³ ឯកសារលេខ E-1/186.1 “ប្រតិចារឹកនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីជំនុំជម្រះ” ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៣ ទំព័រ ១៣:៦-៩។

⁴⁴ ឯកសារលេខ E-1/186.1 “ប្រតិចារឹកនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីជំនុំជម្រះ” ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៣ ទំព័រ ៥៦:១៧-៥៧:២។ ឯកសារលេខ E-1/185.1 “ប្រតិចារឹកនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីជំនុំជម្រះ” ចុះថ្ងៃទី 29 ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៣ ទំព័រ ៨១:១-៤។

⁴⁵ ឯកសារលេខ IS20.6 កិច្ចសម្ភាសន៍របស់លោក Steve Heder ជាមួយ អៀង សារី នៅថ្ងៃទី ១៧ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៦ ទំព័រទី ៦ [យោងតាមលោក Steve Heder “ឯកសារនោះមិនបានបញ្ជាក់ច្បាស់ថា អ្នកដែលត្រូវបានគេសម្លាប់ទាំងនោះរួមមាននាយទាហាន នាយទាហានជាន់ខ្ពស់ (ភ្នាក់ងារសម្ងាត់) និងប្រភេទដទៃទៀត ប៉ុន្តែ មិនមែនកូនទាហានធម្មតា និងអ្នករដ្ឋការតូចតាច ដូចជា គ្រូបង្រៀន នោះទេ”]។ ឯកសារលេខ E-1/191.1 “ប្រតិចារឹកនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីសវនាការ” ចុះថ្ងៃទី ៨

នៅទ្វេភាពិជ្ជីវនៅក្រោយថ្ងៃទី ១៩ ខែ មេសា ឆ្នាំ ១៩៧៥ មែន នោះជនរងគ្រោះទាំងនោះ គឺជា បណ្តុំនៃកូនទាហានធម្មតា និងមន្ត្រីរដ្ឋការតូចតាច ដែលត្រូវបានកោះហៅដោយគ្មានរបៀបរៀប រយឱ្យមកកាន់សាលាខេត្តដោយអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន។ សេចក្តីសន្និដ្ឋានដែលសមហេតុផលតែមួយ គត់គឺ អាជ្ញាធរមូលដ្ឋានទាំងនោះបានប្រព្រឹត្តឡើងដោយឯកឯង ដើម្បីសងសឹកចំពោះអតីត គូប្រជែងរបស់ខ្លួន។

- 26. មេធាវីការពារក្តីកត់សម្គាល់ឃើញថា ការប្រៀបធៀបរវាងការចោទប្រកាន់នៅក្នុងដីកាសន្និដ្ឋាន បញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ និងភស្តុតាងដែលបានបង្ហាញ ដើម្បីគាំទ្រការដល់ចោទប្រកាន់នៅក្នុង កំណត់ហេតុនៃការស្តាប់ចម្លើយសាក្សី គឺមិនស៊ីជម្រកគ្នាទាល់តែសោះ ដែលនាំឱ្យមានការមន្ទិល សង្ស័យទៅលើវិធីសាស្ត្ររបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត។ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានស្តាប់ឮ ការប៉ាន់ប្រមាណពីចំនួនជនរងគ្រោះដែលមានពី ២០០ នាក់ទៅ ៣.០០០ នាក់⁴⁶ បន្ទាប់មកបាន សន្និដ្ឋានដោយមិនមានការកែប្រែថា មនុស្សចំនួនពី ២.០០០ នាក់ ទៅ ៣.០០០ នាក់ ត្រូវបាន សម្លាប់⁴⁷។ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានធ្វើមិនដឹងមិនឮ ចំពោះសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់អ្នកស៊ើប អង្កេតរបស់ខ្លួនដែលថា មនុស្សមិនលើសពីចំនួន ២០០ នាក់ទេអាចមានវត្តមាននៅក្នុងសាលាខេត្ត ⁴⁸ និងបានទទួលយកដោយមិនមានការចោទសួរទៅលើការវិភាគរបស់ លីម សាត ដែលថា ដោយសារមានមនុស្សចំនួនពី ៣០ ទៅ ៤០ នាក់នៅក្នុងរថយន្តមួយគ្រឿង ក្នុងចំណោមរថយន្ត ធំចំនួន ៣០ គ្រឿង នោះត្រូវមានមនុស្សសរុបទាំងអស់ចំនួន ៣.០០០ នាក់⁴⁹។ ដោយយោងទៅលើ

ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០១៣ ទំព័រ ៩៤:២៤-៩៥:៣ (យោងតាមលោក Philip Short មន្ត្រីដែលមានឋានៈ “ខ្ពង់ខ្ពស់” គឺជាគោលដៅ។

- ⁴⁶ ឯកសារលេខ D-125/176 កំណត់ហេតុនៃការស្តាប់ចម្លើយសាក្សី អ៊ុង ឆាត់ ទំព័រទី ៣។ ឯកសារលេខ E-3/364 កំណត់ហេតុ នៃការស្តាប់ចម្លើយសាក្សី លីម សាត លើកទីមួយ ចុះថ្ងៃទី ២៣ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៨ ទំព័រទី ២។ ឯកសារលេខ D-232/65 កំណត់ហេតុនៃការស្តាប់ចម្លើយសាក្សី លីម សាត លើកទីពីរ ចុះថ្ងៃទី ១៨ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៩ ទំព័រទី ៤។ ឯកសារលេខ D-125/49 កំណត់ហេតុនៃការស្តាប់ចម្លើយសាក្សី [REDACTED] ចុះថ្ងៃទី ១១ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០៨។ ឯកសារលេខ D-125/48 កំណត់ហេតុនៃការស្តាប់ចម្លើយសាក្សី [REDACTED] ចុះថ្ងៃទី ១០ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០៨។

⁴⁷ ដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរ កថាខណ្ឌ ៧១១។

⁴⁸ សូមអាន កថាខណ្ឌ ២៣ ខាងលើ។

⁴⁹ ឯកសារលេខ E-3/364 កំណត់ហេតុនៃការស្តាប់ចម្លើយសាក្សី លីម សាត លើកទីមួយ ចុះថ្ងៃទី ២៣ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៨ ទំព័រ ២។ ឯកសារលេខ D-232/65 កំណត់ហេតុនៃការស្តាប់ចម្លើយសាក្សី លីម សាត លើកទីពីរ ចុះថ្ងៃទី ១៨ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៩ ទំព័រ ៤។ ដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរ កថាខណ្ឌ ៧០៨។

មូលដ្ឋាននៃការសម្រេចដែលមិនមានលក្ខណៈច្បាស់ នៅក្នុងកិច្ចសម្ភាសន៍តែមួយលើក សហចៅ
 ក្រមស៊ើបអង្កេតបានសន្និដ្ឋានតាមទំនើងចិត្ត ពីក្នុងចំណោមសន្និដ្ឋានជាច្រើន⁵⁰ ដែលថា រថយន្តធំពី
 ៣០ ទៅ ៤០ គ្រឿងបានដឹកជញ្ជូនមនុស្សពីសាលាខេត្តទៅកាន់ទីតាំងសម្លាប់មនុស្សដែលបាន
 ចោទប្រកាន់នេះ⁵¹ និងបានសន្និដ្ឋានយ៉ាងច្បាស់លាស់ថា រថយន្តធំទាំងនោះបានដឹកជញ្ជូនមនុស្ស
 ជាច្រើនជើង⁵²។ តាមពិតទៅ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត បានដាក់បញ្ចូលគ្នានូវសក្ខីកម្មរបស់សាក្សី
 មួយរូបដែលថា រថយន្តធំចំនួន ១៣ គ្រឿងបានដឹកជញ្ជូនជាច្រើនជើង ជាមួយនឹងសក្ខីកម្មរបស់
 សាក្សីម្នាក់ទៀតដែលថា មានរថយន្តធំចំនួនពី ៣០ ទៅ៤០ គ្រឿង ដើម្បីឈានដល់ការធ្វើសេចក្តី
 សន្និដ្ឋានថា រថយន្តធំចំនួនពី ៣០ ទៅ ៤០ គ្រឿង បានដឹកជញ្ជូនជាច្រើនជើងនោះ⁵³។
 អ្នកស៊ើបអង្កេតបានបំពេញបន្ថែមទៅលើសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់ អ៊ុង ឆាត់ ថា “ថ្នាក់ឧត្តមសេនីយ៍”
 ក៏ស្ថិតនៅក្នុងចំណោមជនរងគ្រោះដែរ⁵⁴ រួចហើយបានសម្រេចទៅលើសក្ខីកម្មរបស់គាត់តាំងស្រុង
 ដើម្បីរកឱ្យឃើញថា “សក្ខីកម្មរបស់សាក្សីគាំទ្រ”ដល់ទស្សនៈរបស់ខ្លួនដែលថា អតីតនាយ

50 ឯកសារលេខ D-125/49 កំណត់ហេតុនៃការស្តាប់ចម្លើយសាក្សី [redacted] ចុះថ្ងៃទី ១១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៨។
 ឯកសារលេខ D-125/48 កំណត់ហេតុនៃការស្តាប់ចម្លើយសាក្សី [redacted] ចុះថ្ងៃទី ១០ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០៨។
 ឯកសារលេខ D-125/176 កំណត់ហេតុនៃការស្តាប់ចម្លើយសាក្សី អ៊ុង ឆាត់ ទំព័រ ៣។ ឯកសារលេខ E-3/364
 កំណត់ហេតុនៃការស្តាប់ចម្លើយសាក្សី លីម សាត លើកទីមួយ ចុះថ្ងៃទី ២៣ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៨ ទំព័រ ២។

51 ដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរ កថាខណ្ឌ ៧០៩។

52 ដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ កថាខណ្ឌ ៧០៩ លេខយោងជើងទំព័រ ៣០៥៥។ ដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងទៅ
 ជំនុំជម្រះយោងទៅលើកំណត់ហេតុនៃការស្តាប់ចម្លើយសាក្សី អ៊ុង ឆាត់ និងសាក្សី [redacted] ចំពោះការអះអាងនេះ ប៉ុន្តែ
 ចម្លើយរបស់ អ៊ុង ឆាត់ មិនគាំទ្រដល់ការអះអាងនេះទេ។ កំណត់ហេតុនៃការស្តាប់ចម្លើយរបស់សាក្សីរូបនេះគ្រាន់តែ
 និយាយថា ឡានដឹកជញ្ជូនទាហាន លន់ នល់ ឆ្លងកាត់ពីបន្ទាយភូមិពោធិ៍ឆ្ពោះទៅកាន់ទួលពោធិ៍ជ្រៃ ម្តងមួយក្នុងមួយពេល
 និងថាឡាននីមួយៗត្រូវរង់ចាំឡានមុនត្រឡប់មកវិញសិន ទើបឱ្យឡានមួយទៀតចេញទៅ។ មិនមានការបញ្ជាក់ថា ឡានដែល
 ត្រឡប់មកវិញបានដឹកទាហានបន្ថែមទៀតទៅកាន់ទួលពោធិ៍ជ្រៃនោះទេ។ កសារលេខ D-125/176 កំណត់ហេតុនៃ
 ការស្តាប់ចម្លើយសាក្សី អ៊ុង ឆាត់ លើកទីមួយ ទំព័រ ៤ ដល់ ៥។

53 ឯកសារលេខ E-3/364 កំណត់ហេតុនៃការស្តាប់ចម្លើយសាក្សី លីម សាត លើកទីមួយ ចុះថ្ងៃទី ២៣ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៨
 ទំព័រ ២។ ឯកសារលេខ D-125/48 កំណត់ហេតុនៃការស្តាប់ចម្លើយសាក្សី [redacted] ចុះថ្ងៃទី ១០ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ
 ២០០៨។

54 សូមអាន កថាខណ្ឌ ១៣ ខាងលើ។

តាហាន“ទាំងអស់”ត្រូវបានកោះហៅឱ្យមកចូលរួមក្នុងកិច្ចប្រជុំនោះ⁵⁵ ។

27. ការដែលសំណើទាមទារឱ្យមានការសួរតទល់បានសូន្យនោះ បង្ហាញថា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតមិនបានខិតខំប្រឹងប្រែងដើម្បីស្វែងរកការពិត ឬដើម្បីស៊ើបអង្កេតដោយឥតលម្អៀងនោះឡើយ។ ផ្ទុយទៅវិញ ស.ច.ស បានខិតខំស្វែងរកភស្តុតាងដាក់បន្ទុកយ៉ាងស្វិតស្វាញ នៅក្នុងអំឡុងនៃការស៊ើបអង្កេតរបស់ខ្លួន បន្ទាប់មកបានដកស្រង់យ៉ាងសម្រិតសម្រាំង យកចេញពីក្នុងចំណោមភ័ស្តុតាងដែលមានលក្ខណៈលម្អៀង ដើម្បីបង្កើតជាដំណើររឿងទូទៅមួយដែលពុំដល់សភាពលក្ខណៈនៃអង្គហេតុទាំងនោះឡើយ។ “សច្ចៈណា” គតិយុត្តិនៃអនាគតិភាព និងភាពគួរឱ្យជឿជាក់បានពុំមានទម្ងន់នោះទេ ប្រសិនបើ អនាគតិភាព និងភាពគួរឱ្យជឿជាក់បាននេះត្រូវបានជំទាស់ទាំងស្រុងដោយតថភាពពិតនោះ។

28. ដោយសារតែពេលនេះ តម្រូវឱ្យអង្គជំនុំជម្រះធ្វើការសម្រេច នួន ជា មិនមានបំណងសម្អាងតែទៅលើអវត្តមាននៃភស្តុតាងប៉ុណ្ណោះទេ និងសូមជំទាស់ថា ពុំមានអង្គហេតុគួរឱ្យជឿជាក់ណាមួយអាចយកមកផ្ដន្ទាទោសលើរូបគាត់ ដោយសម្អាងទៅលើមូលដ្ឋាននៃភស្តុតាងដែលមាននៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះបានឡើយ។ គាត់មិនមានចេតនាលាក់បាំងបន្ទុកនៃការបង្ហាញភស្តុតាងរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញានោះឡើយ ហើយអង្គជំនុំជម្រះនេះក៏មិនគួរជួយលាក់បាំងការមិនបញ្ចេញការមិនបញ្ចេញភាពសម្ងាត់របស់ ស.ច.ស នោះដែរ។ នួន ជា ចង់បាន (ហើយតាមរយៈនេះស្នើសុំ) ឱ្យមានសវនាការសាធារណៈពេញលេញមួយ ដោយយោងទៅលើមូលដ្ឋាន ដែលទាំងអង្គជំនុំជម្រះនិងសាធារណជនអាចរៀបចំសេចក្ដីសន្និដ្ឋានរបស់ខ្លួន ថាតើ នួន ជា ត្រូវទទួលខុសត្រូវផ្នែកព្រហ្មទណ្ឌចំពោះឧក្រិដ្ឋកម្មដែលចោទប្រកាន់ ថាបានប្រព្រឹត្តនៅទូលពោធិ៍ជ្រៃដោយរបៀបណាដែរនោះ។ សវនាការនោះនឹងបង្ហាញលើសពីស្រមោលនៃភាពមន្ទិលសង្ស័យ ដែលគាត់មិនមានការសន្ទិលសង្ស័យនោះទេ។

iii – សំណើសុំនេះ គឺជាបញ្ហាថ្មីសុទ្ធសាធ និងបំពេញលក្ខខណ្ឌនៃវិធាន ៨៧(៤)

⁵⁵ ដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ កថាខណ្ឌ ៧០៦។ ដូចបានលើកឡើងខាងលើរួចមកហើយ អ៊ុង ឆាត់ បានផ្តល់សក្ខីកម្មនៅក្នុងតុលាការថា នៅក្នុងចំណោមអ្នកដែលគេដឹកទៅកាន់ទូលពោធិ៍ជ្រៃនោះ គាត់មិនអាចញែកចេញពីគ្នាថាអ្នកណាជាទាហាន ឬអ្នកណាជាជនស៊ីវិលបានទេ ដោយសារពួកគេទាំងអស់ស្លៀកពាក់ស៊ីវិល ហើយហិតុផលដូចគ្នានេះដែរ គាត់មិនអាចដឹងពីឋានន្តរស័ក្ដិរបស់ពួកគេបានទេ។ សូមអាន កថាខណ្ឌ ១៣ ខាងលើ។ ឯកសារលេខ E-1/186.1 “ប្រតិចារឹកនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីជំនុំជម្រះ” ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៣ ទំព័រ ៣២:១៥-៣៣:២៥។

- 29. នៅក្នុងឆ្នាំ ២០១១ មិនមានសាក្សីទទួលពោធិ៍ប្រៃណាម្នាក់ ត្រូវបានដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងបញ្ជីរាយ ឈ្មោះសាក្សីរបស់មេធាវីការពារក្តីនោះទេ⁵⁶។ ហេតុដូច្នោះ យោងតាមយុត្តិសាស្ត្ររបស់អង្គជំនុំ ជម្រះនេះ មេធាវីការពារក្តីត្រូវបានតម្រូវឱ្យបំពេញលក្ខខណ្ឌនៃវិធាន ៨៧(៤)។ យោងតាម អនុស្សាវរណៈរបស់អង្គជំនុំជម្រះ ចុះថ្ងៃទី ៣១ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០១៣ ក៏មានការតម្រូវឱ្យបង្ហាញ ផងដែរថា សំណើសុំនេះគឺជា “បញ្ហាថ្មីសុទ្ធសាធ”។
- 30. មេធាវីការពារក្តីពិចារណាលើព្រឹត្តិការណ៍ថា បទដ្ឋានទាំងនេះហាក់ដូចជាស្រដៀងគ្នាយ៉ាងខ្លាំង និងសូម លើកឡើងថា បទដ្ឋានទាំងពីរបានឆ្លើយតបទៅនឹងមូលហេតុដូចដែលបានលើកឡើងទាំងអស់។ មេធាវីការពារក្តីបានស្នើសុំឱ្យ លីម សាត ចូលខ្លួននៅក្នុងឆ្នាំ ២០១១ ដែលសារតែគុណវិបត្តិដែល មានជាក់ស្តែងនៅក្នុងវិធីសាស្ត្រនៃកិច្ចសម្ភាសន៍ស្តាប់ចម្លើយរបស់គាត់ជាមួយ សហចៅក្រម ស៊ែបអង្កេត និង នឹងដើម្បីជំរុញការចំពោះសក្ខីកម្មដាក់បន្ទុកដ៏ធ្ងន់ធ្ងរនេះ⁵⁷។ មូលហេតុទាំងពីរនេះ បានបង្ហាញយុត្តិកម្មយ៉ាងពេញលេញនៅក្នុងអំឡុងពេលនៃការសួរតទល់។ ទើបតែនៅក្នុងអំឡុង ពេលសួរដេញដោលនេះទេ ដែលភាពមិនគួរឱ្យជឿជាក់បានទៅលើភស្តុតាង ពាក់ព័ន្ធនឹងទទួលពោធិ៍ ប្រៃបានក្លាយជាបញ្ហាច្បាស់ក្រឡែត។ ហេតុដូច្នោះ តម្រូវឱ្យមានការសួរតទល់គ្នាបន្ថែមទៀត។

ខ. អង្គជំនុំជម្រះត្រូវតែកោះហៅ [REDACTED]

- 31. ដូចដែលមេធាវីការពារក្តីបានជំទាស់តវ៉ារួចមកហើយ⁵⁸ [REDACTED] បានបដិសេធយ៉ាងច្បាស់ ហើយថា នួន ជា មិនបានបញ្ជាឱ្យសម្លាប់អតីតមន្ត្រីរបបសាធារណរដ្ឋខ្មែរទេ។ យោងតាម កំណត់ត្រានៃកិច្ចសម្ភាសន៍របស់គាត់ជាមួយ Ben Kiernan [REDACTED] បានរៀបរាប់អំពីការ ចូលរួមរបស់គាត់នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំថ្ងៃទី ២០ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ១៩៧៥ ដែលក្នុងនោះសំណួរផ្សេងៗ អំពីគោលនយោបាយបក្សកុម្មុយនីស្តកម្ពុជា ត្រូវបាននិយាយថាបានមកយកពិភាក្សាគ្នា។ ពាក់ព័ន្ធ នឹងគោលនយោបាយ ដែលទាក់ទងនឹងអតីតមន្ត្រីរបបសាធារណរដ្ឋខ្មែរ កំណត់ត្រារបស់ Ben Kiernan បញ្ជាក់ដូចតទៅ៖

⁵⁶ សូមអាន ឯកសារលេខ E-9/10.1 “ឧបសម្ព័ន្ធ យះ សេចក្តីសង្ខេបអំពីសាក្សីជាមួយនិងចំណុចទាំងឡាយនៃដីកាបញ្ជូនរឿង ទៅជំនុំជម្រះ” ចុះថ្ងៃទី ២៣ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១១។

⁵⁷ ឯកសារលេខ E-93/4.3 “បញ្ជីបឋមៈ សេចក្តីសង្ខេបអំពីសាក្សី” ចុះថ្ងៃទី ២១ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១១ លេខ ២៥៥។

⁵⁸ សូមអាន កថាខណ្ឌ ២ ខាងលើ។

ពួកគេមិនបាននិយាយថា “សម្លាប់” (ទាហាន លន់ នល់) នោះទេ។ ពួកគេបាននិយាយ (ពាក្យខ្លីមិនច្បាស់លាស់)។ កុំឱ្យពួកគេស្ថិតនៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌការងារ មិនមានន័យថា “កម្ទេច” នោះទេ។ នួន ជា បានប្រើឃ្លានេះ។ កម្ទេច មានន័យថា “សម្លាប់” ប៉ុន្តែ ពួកគេ ប្រើពាក្យទូទៅមួយថា “កម្ទាត់”⁵⁹។

32. ជាមួយនឹងករណីលើកលែងនៃកំណត់ហេតុចម្លើយ “សាក្សី” ម្នាក់ទៀតដែលមិនចូលខ្លួនមកចំពោះ មុខតុលាការនេះ⁶⁰ ឃើញថាមិនមានភស្តុតាងដោយផ្ទាល់ទាក់ទងនឹងអត្ថិភាពនៃគោលនយោបាយ ដើម្បីសម្លាប់អតីតអ្នករដ្ឋការ និងទាហានរបបសាធារណៈរដ្ឋខ្មែរ បញ្ជាក់ថាមាននោះឡើយ។ តាមរយៈការសួរដេញដោលយ៉ាងហ្មត់ចត់ អ្នកជំនាញ Philip Short មិនអាចផ្តល់ឧទាហរណ៍ មួយបានឡើយ⁶¹។ ការដឹងព្រមព្រៀងផ្ទាល់របស់ [REDACTED] ចំពោះសម្តីពិតប្រាកដរបស់ នួន ជា ទាក់ទងនឹងបញ្ហាជាក់លាក់នេះ ឃើញថាមិនជាប់ទាក់ទងគ្នានោះឡើយ។ អង្គជំនុំជម្រះត្រូវតែ កោះហៅ ហេង សំរិន និងត្រូវតែចាប់បង្ខំគាត់ឱ្យចូលខ្លួន។ ការខកខានមិនបានកោះហៅ នោះវា

⁵⁹ ឯកសារលេខ E-3/1568 កំណត់ហេតុនៃកិច្ចសម្ភាសន៍ដោយ Ben Kiernan ទំព័រ ២៣។ សូមអានផង ឯកសារលេខ E-3/1593 “របប ប៉ុល ពត៖ ពូជសាសន៍ អំណាច និងអំពើប្រល័យពូជសាសន៍នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ក្រោមរបបខ្មែរក្រហម ពីឆ្នាំ ១៩៧៥ ដល់ ១៩៧៩” ត្រង់ទំព័រ ៥៧ ([REDACTED] បានពន្យល់ថា សមាជិករបបមុន “ត្រូវកម្ទាត់ចោល” ‘scattered’ “កុំឱ្យពួកគេស្ថិតនៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌ”-មិនមែន “កម្ទេច” ឬ ‘smashed’ នោះទេ)។

⁶⁰ ឯកសារលេខ E3/387 សេចក្តីថ្លែងរបស់ [REDACTED] ជាមួយនឹងមជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា ត្រង់ទំព័រ ៦។ អៀង សារី ក៏បានប្រាប់ Stephen Heder ថា គោលនយោបាយបែបនោះមានមែន ប៉ុន្តែ គោលនយោបាយនោះផងដែរ គឺមិនមែនសម្លាប់ ទៅលើការដឹងដោយផ្ទាល់របស់គាត់នោះទេ។ សូមអានឯកសារលេខ IS-20.6 សេចក្តីថ្លែងរបស់ជនជាប់សង្ស័យ អៀង សារី ហៅ វ៉ាន់ ទំព័រ ៥៦ ដល់ ៦ (ការដឹងរបស់ អៀង សារី ដែលគាត់បានអះអាងអំពីគោលនយោបាយបែបនេះត្រូវបាន បំពេញបន្ថែមដោយសេចក្តីថ្លែងរបស់គាត់ក្រោយមកទៀតថា គាត់ “មិនបានចូលរួម និងមិនបានដឹងអ្វីទាល់តែសោះអំពី សេចក្តីសម្រេចដែលកំណត់ថា ពួកទាហាន និងអ្នករដ្ឋការស៊ីវិលធំៗ [នៃអតីតរបប លន់ នល់] ត្រូវតែសម្លាប់ចោល នោះទេ)។ ។

⁶¹ លោក Short បានថ្លែងនៅត្រង់ចំណុចមួយថា ភី ភួន បានប្រាប់គាត់អំពីគោលនយោបាយបែបនេះ ប៉ុន្តែ ក្រោយមកបាន បញ្ជាក់អះអាងថា “លើកលែងតែខ្ញុំនិយាយខុស ខ្ញុំមិនបាននិយាយថា មានគោលនយោបាយដែលបានកំណត់ដោយផ្ទាក់លើ នោះទេ។ ខ្ញុំអាចយល់ច្រលំ។ អ្វីដែលខ្ញុំបាននិយាយនោះគឺថា វាបានកើតឡើងមែន”។ សូមអានឯកសារ E-1/191.1 “ប្រតិចារិកនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីជំនុំជម្រះ” ចុះថ្ងៃទី ៨ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០១៣ ទំព័រ ៩៦:១១-៩៧:៥ និង ៩៨:១៥- ៩៩:៧។ បន្ថែមលើនេះ ភី ភួន បានបដិសេធចំពោះអត្ថិភាពនៃគោលនយោបាយបែបនេះនៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះ។ សូមអាន ឯកសារលេខ E-1/98.1 “ប្រតិចារិកនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីជំនុំជម្រះ” ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១២ ទំព័រ ៨៨:២-១០។

នឹងធ្វើឱ្យការជំនុំជម្រះនេះមិនមានយុត្តិធម៌ ទាក់ទិននឹងការចោទប្រកាន់នៅទូលពោធិ៍សែនជ័យ។

33. ចៅក្រមនៃអង្គជំនុំជម្រះដែលកំពុងតែជំទាស់ទៅនឹងការចូលខ្លួនរបស់ [REDACTED] ត្រូវតែ ពិចារណាលើសេចក្តីសម្រេចនោះឡើងវិញ ដើម្បីបញ្ចៀស “កុំឱ្យមានភាពអយុត្តិធម៌”⁶²។ ទោះបី ជាមិនអាចយកមកពិភាក្សាបានក៏ដោយ យោងតាមសញ្ញាណថ្មីរបស់អង្គជំនុំជម្រះបង្ហាញថា សមាជិកខ្លះរបស់អង្គជំនុំជម្រះ នាពេលនេះ គាំទ្រដល់ការកោះហៅ [REDACTED] ឱ្យមកផ្តល់ សក្ខីកម្មនោះ⁶³ មេធាវីការពារក្តីកត់សម្គាល់ឃើញថា ការពិចារណាឡើងវិញទៅលើសេចក្តី សម្រេចលើកទីមួយរបស់អង្គជំនុំជម្រះដែលថា សក្ខីកម្មរបស់គាត់មិនមានសារៈសំខាន់ចំពោះ សំណុំរឿង ០០២/០១ ក៏នាពេលនេះវាសមស្របហើយ យោងតាមសេចក្តីសម្រេចធ្វើអន្តរាគមន៍ ដើម្បីដាក់បញ្ចូលការចោទប្រកាន់ពាក់ព័ន្ធនឹងទូលពោធិ៍សែនជ័យ ទៅក្នុងវិសាលភាពនៃសំណុំរឿង ០០២/០១⁶⁴។ សេចក្តីសម្រេចនោះបង្កើតបានជា “ការកែប្រែនៃកាលៈទេសៈ” ដែលធ្វើយុត្តិកម្មដល់ ការពិចារណាឡើងវិញនេះ⁶⁵។

គ. កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សីពាក់ព័ន្ធនឹងទូលពោធិ៍សែនជ័យមិនអាចទទួលយកបានទេ នៅពេលដែលគ្មានការសួរដេញដោល

⁶² ឯកសារលេខ C-22/I/68 “សេចក្តីសម្រេចលើពាក្យសុំឱ្យពិចារណាសារជាថ្មី អំពីសិទ្ធិរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីក្នុងការ ផ្តែងប្រាស្រ័យជូនអង្គបុរេជំនុំជម្រះដោយខ្លួនឯង” ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០០៨ លេខ ERN 00221475-00221475 កថាខណ្ឌ ២៥ (អនុម័តតាមបទដ្ឋានដែលបានធ្វើការពិចារណាឡើងវិញ របស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលនៃតុលាការ ICTY)។

⁶³ សូមអាន កថាខណ្ឌ ៦ ខាងលើ។

⁶⁴ ឯកសារលេខ E-124/7.3 “ឧបសម្ព័ន្ធ៖ បញ្ជីកថាខណ្ឌ និងផ្នែកខ្លះនៃដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះពាក់ព័ន្ធនឹងសំណុំរឿង ០០២/០១ ដែលបានកែប្រែបន្ថែមទៅលើសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងស្តីពីសម្បទារបស់ អៀង ធីរិទ្ធ ដើម្បី ចូលចូលក្នុងការជំនុំជម្រះ (E138) និងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំសាលាដំបូងទៅលើសំណើរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាសុំ ឱ្យដាក់បញ្ចូលទីតាំងឧក្រិដ្ឋកម្មមួយចំនួនទៅក្នុងវិសាលភាពនៃសំណុំរឿង ០០២/០១ (E163) ចុះថ្ងៃទី ៨ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១២ ចំណុច 1(vii)។ យោងឯកសារលេខ E-124/7.2 “ឧបសម្ព័ន្ធ៖ បញ្ជីកថាខណ្ឌ និងផ្នែកខ្លះនៃដីកាបញ្ជូនរឿង ទៅជំនុំជម្រះពាក់ព័ន្ធនឹងសំណុំរឿង ០០២/០១ ដែលបានកែប្រែបន្ថែមទៅលើសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ស្តីពីសម្បទារបស់ អៀង ធីរិទ្ធ ដើម្បីចូលចូលក្នុងការជំនុំជម្រះ (E138) ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១១ ចំណុច 1(vii)។

⁶⁵ សូមអាន លេខយោងជើងទំព័រ ៦២ ខាងលើ។

34. នៅថ្ងៃទី ២៦ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៣ ក្រុមមេធាវីការពារក្តីបានដាក់ការជំទាស់របស់ខ្លួនទៅនឹងសំណើរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាសុំឱ្យទទួលយកកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សីធ្វើជាភ័ស្តុតាង^{៦៦}។ នៅពេលនោះ ពុំមានសាក្សីណាបានផ្តល់សក្ខីកម្មពាក់ព័ន្ធនឹងទម្ងន់ពោធិ៍ជ្រៃនោះទេ។ អង្គជំនុំជម្រះនេះបានទទួលស្គាល់ថា មុនពេលទទួលយកកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយធ្វើជាភ័ស្តុតាង វាតម្រូវឱ្យមានការពិចារណាថា តើកំណត់ហេតុទាំងអស់នោះមានលក្ខណៈត្រួតគ្នាទៅនឹងសក្ខីកម្មដែលកំពុងផ្តល់ឱ្យដែលត្រូវបានសួរដេញដោលនៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះឬយ៉ាងណា និងត្រឹមវិសាលភាពណា^{៦៧}។ ហេតុដូច្នោះ ក្រុមមេធាវីការពារក្តីមិនអាចបង្កើតនូវការជំទាស់ដែលត្រូវបានជូនដំណឹង ពាក់ព័ន្ធនឹងកំណត់ហេតុទាំងឡាយទាក់ទិននឹងទម្ងន់ពោធិ៍ជ្រៃ មុនថ្ងៃទី ២៦ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៣ នោះបានទេ។ ក្រុមមេធាវីការពារក្តីបានរក្សាសិទ្ធិរបស់ខ្លួនក្នុងការជំទាស់នៅថ្ងៃក្រោយមកទៀតជាជំនួសវិញ និងបានជំទាស់ទៅនឹងការទទួលយកកំណត់ហេតុណាមួយពាក់ព័ន្ធនឹងគោលនយោបាយដែលបានលើកឡើងស្តីពីការកំណត់គោលដៅអតីតទាហាន និង មន្ត្រីសាធារណៈរដ្ឋខ្មែរ^{៦៨}។

35. ពេលនេះ ដោយបានស្តាប់ចម្លើយសាក្សីតែចំនួនពីររូបដែលបច្ចុប្បន្ននេះត្រូវបានកំណត់ពេលវេលាឱ្យមកផ្តល់សក្ខីកម្មចំពោះការលើកឡើងទាំងឡាយពាក់ព័ន្ធនឹងទម្ងន់ពោធិ៍ជ្រៃ វាបង្ហាញឱ្យឃើញថា អង្គជំនុំជម្រះមិនអាចទទួលយកកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយរបស់សាក្សីណាម្នាក់ ដែលមិនបានមកចូលរួមការសួរដេញដោលនោះទេ។ ពេលនេះ ពុំមានសក្ខីកម្មដោយផ្ទាល់នៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះដែលបញ្ជាក់ថា មានការសម្លាប់មនុស្សណាមួយបានកើតឡើងនៅទម្ងន់ពោធិ៍ជ្រៃនោះឡើយ^{៦៩} និងពុំមានភ័ស្តុតាងដែលអាចឱ្យជឿជាក់បានណាមួយទាល់តែសោះ ស្តីពីចំនួនជនរងគ្រោះដែលត្រូវបានអះអាង^{៧០} ស្តីពីអត្តសញ្ញាណ ឬឋានៈរបស់ជនរងគ្រោះទាំងនោះ^{៧១} ឬស្តីពីទំនាក់ទំនងរវាង

^{៦៦} សូមអាន កថាខណ្ឌ ៥ ខាងលើ។

^{៦៧} សូមអាន កថាខណ្ឌ ៨ ខាងលើ។

^{៦៨} សូមអាន កថាខណ្ឌ ៥ ខាងលើ។

^{៦៩} សូមអាន កថាខណ្ឌ ១១ និង ២២ ខាងលើ។

^{៧០} សូមអាន កថាខណ្ឌ ១២ ខាងលើ។

^{៧១} សូមអាន កថាខណ្ឌ ១៣ ខាងលើ។

ព្រឹត្តិការណ៍ដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់នៅទូលពោធិ៍សែនជ័យ ជាមួយនឹងជនណាម្នាក់ ឬអង្គការពលកម្ម ណាមួយ ដែលស្និទ្ធនឹងមជ្ឈមណ្ឌលនោះទេ។

36. ភ័ស្តុតាងដែលត្រូវបានផ្តល់ឱ្យនៅក្នុងកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សីពាក់ព័ន្ធនឹងអង្គហេតុណាមួយ ក្នុងចំណោមអង្គហេតុដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់ទាំងអស់នេះ មិនមានលក្ខណៈត្រួតគ្នាទៅនឹង សក្ខីកម្មដែលកំពុងផ្តល់ឱ្យនោះទេ ហើយនឹងបង្កើតនូវ “ភ័ស្តុតាង” តែមួយគត់នៅចំពោះមុខអង្គជំនុំ ជម្រះ⁷²។ អង្គហេតុទាំងអស់នោះរឹតតែមានសារៈសំខាន់ថែមទៀតទៅដល់រឿងក្តីរបស់ព្រះរាជ- អាជ្ញា និងក្រុមមេធាវីការពារក្តីដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយ នួន ជា⁷³។ អាស្រ័យហេតុនេះ ភ័ស្តុតាងទាំងនោះមិនអាចទទួលយកបានទេនៅពេលដែលគ្មានការសួរដេញដោលនោះទេ។

37. ការសួរដេញដោលពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហានៃអង្គហេតុជាក់លាក់ទាំងអស់នេះ មានសារៈសំខាន់ ជាពិសេស ពីព្រោះសក្ខីកម្មដែលត្រូវបានសួរដេញដោលដោយអង្គជំនុំជម្រះ មិនគ្រាន់តែខកខានមិន បានស៊ើបអង្កេតលើការចោទប្រកាន់ទាំងឡាយនៅក្នុងដីកាដោះស្រាយប៉ុណ្ណោះទេ វាថែមទាំង ផ្ទុយទៅនឹងការចោទប្រកាន់ទាំងនោះដោយផ្ទាល់តែម្តង។ ទាំង លីម សាត និង អ៊ឹង ឆាត ត្រូវបាន សួរដេញដោលជាច្រើនសំណួរ និងបានបដិសេធការអះអាងទាំងឡាយ នៅក្នុងដីកាដោះស្រាយ ឬបានបង្ហាញថា ពួកគាត់មិនបានដឹងអំពីរឿងទាំងនោះទេ⁷⁴។ សាក្សីទាំង ពីររូបបានទទួលស្គាល់ នៅពេលសួរដេញដោលថា អង្គហេតុទាំងឡាយដែលត្រូវបានរៀបរាប់នៅក្នុង កំណត់ហេតុស្តាប់ ចម្លើយសាក្សីរបស់ខ្លួន មានតម្លៃលើសពីពាក្យចោមអាវាមដែលគ្មានមូលដ្ឋានច្បាស់លាស់ និងឃ្លាតគ្នាឆ្ងាយបន្តិច។

⁷² ឯកសារលេខ E-96 “សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា អនុលោមតាមវិធាន ៩២ ពាក់ព័ន្ធនឹងការទទួលយកកំណត់ ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សីនៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង” ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១១ កថាខណ្ឌ ៩ ដល់ ១០ (កំណត់ហេតុទាំងឡាយមិនអាចទទួលយកបាន ដោយមិនមានការសួរដេញដោលនោះឡើយ ក្នុងករណីដែលកំណត់ហេតុ ទាំងនោះអាចយកមកធ្វើជាសេចក្តីសម្រេចពាក់ព័ន្ធនឹងការទទួលខុសត្រូវផ្នែកព្រហ្មទណ្ឌរបស់ជនជាប់ចោទនោះ)។ មេធាវី ការពារក្តីកត់សម្គាល់ឃើញថា សហព្រះរាជអាជ្ញាសម្រេចតាមបទដ្ឋាននេះ ប៉ុន្តែ នៅបន្តប្រកាន់ជំហរថា ក្នុងកម្រិតអប្បបរមា អង្គជំនុំជម្រះត្រូវអនុវត្តវិធានគ្របដណ្តប់ទៅលើការទទួលយកកំណត់ហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ដោយអនុលោមតាមតុលាការ មិនអចិន្ត្រៃយ៍នានា។ សូមអាន កថាខណ្ឌ ៨ ខាងលើ។

⁷³ សូមអាន កថាខណ្ឌ ៨ ខាងលើ។

⁷⁴ សូមអាន កថាខណ្ឌ ១១-១៣ ខាងលើ។

38. ស្ថិតក្រោមកាលៈទេសៈទាំងនេះ ការទទួលយកកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សីធ្វើជាភ័ស្តុតាង ដោយគ្មានការសួរដេញដោល នឹងជាការប៉ុនប៉ងក្នុងការបង្ហាញភ័ស្តុតាងដោយគ្មានការពិនិត្យពិច័យ ដែលបានបង្ហាញឲ្យឃើញអំពីអសមត្ថភាពរបស់ខ្លួនក្នុងការជំទាស់ទៅនឹងភ័ស្តុតាងនោះ។ ការ ទទួលយកភ័ស្តុតាងនេះនឹងបង្កើតបានជាបរាជ័យនៃដំណើរការយុត្តិធម៌ និងជាការរំលោភយ៉ាងខ្លាំង លើសិទ្ធិនានារបស់ជនជាប់ចោទ។

V. សេចក្តីសន្និដ្ឋាន និងសំណូមពរ

39. ហេតុនេះ ក្រុមមេធាវីការពារក្តីសូមស្នើដោយគោរពសុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះ៖

- ក. **កោះឆ្នើស្នើ** [redacted] និង [redacted] និង [redacted] មកផ្តល់សក្ខីកម្មនៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះ។ និង
- ខ. **ជកចេញ** នូវភ័ស្តុតាងពាក់ព័ន្ធនឹងទម្រង់ពោធិ៍ស្រែដែលមាននៅក្នុងកំណត់ហេតុ ស្តាប់ ចម្លើយសាក្សី ឬពាក្យបណ្តឹងជនរងគ្រោះ របស់ជនណាម្នាក់ដែលមិន ត្រូវបានកោះ ហៅឱ្យមកផ្តល់សក្ខីកម្មនៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះ។

សហមេធាវីការពារក្តី នួន ជា



សុន អុណ



Victor KOPPE